

Udvalget, idet jeg havde haabet, at en saadan Conference vilde have ført til en Overenskomst. Dette er Hovedgrunden, hvorfor jeg har anseet det for rigtigst nu at forelægge Loven i uforandret Skikkelse, uagtet der i Udvalgets Betænkning er flere Punkter, hvorpaa jeg kan gaae ind, og ikke faa Punkter, som jeg ligefrem maa erkjende for Forbedringer; men jeg har troet, at det med Hensyn til Sagens Fremme, hvis Rigsdagen skulde dele mit Ønske om, at dette Lovforslag, som nu tredie Gang kommer til Forhandling, denne Gang bragtes saa vidt, at det blev ophøiet til Lov, kunde være hensigtsmæssigt, at vi paa en Maade kunde begynde, hvor vi sidst slap — naturligviis er det en Selvfølge, at Sagen skal undergaae en første Behandling her i Thinget, og at det vil berøe paa Thinget, om det vil henvise den til et Udvalg, og da til hvilket, men forsaavidt Thinget, i hvis Sammensætning der siden sidste Samling ingen Forandring er foregaaet, maatte ønske at fremme Sagens Behandling, da troer jeg, at disse foreløbige Stadier, efterat Loven allerede to Gange har været undergivet første Behandling, vilde kunne tilbagelægges saa hurtigt, at der inden føie Tid bliver Udfigt til Sagens endelige Fremme derved, at der imellem Thinget og Ministeriet kan indtræde directe Forhandlinger om de Punkter, som ere berørte i Udvalgets Betænkning; paa den Maade vilde man snart kunne komme ind paa Sagens endnu uafgjorte Enkeltheder, efterat dens almindelige Synspunkter gjentagne Gange have været drøftede.

Det næste Lovforslag, jeg skal have den Ære at forelægge for det høie Thing, indeholder nogle Bestemmelser angaaende Ordningen af Tilsynet med Fabrikationen og Forhandlingen af det stemplede Papir. Det er en Selvfølge, at den Lov, som sidst blev vedtagen angaaende denne Gjenstand, har medført en bethdelig Forandring i dette Forholds Administration, og det har i det forløbne Aar givet Indenrigsministeriet rigeligt Arbejde at faae det hele nye System sat i Værk, som jeg troer, paa en Maade, der vil befindes fyldestgjørende. Hvad angaaer den øverste Ledelse, der før var halv privat, da vil den medføre Nødvendigheden af visse

Foranstaltninger, som ere foreslaaede i nærværende Lovudkast, og hvis Udførelse ikke vil kræve nogen større Udgift, men tvertimod en ikke ringe Besparelse imod hvad der tidligere har været udgivet til det samme Diemed.

Det tredie Udcast gaaer ud paa Opsørelsen af en fast Bro over Guldborgsund. Sagen har været forhandlet, længe før jeg indtraadte i Ministeriet, men det er først i den allerfæreste Tid, at den er bleven moden til Afgjørelse, og jeg troer, at den Form, hvori den nu fremtræder, gjør den vel egnet til en velvillig Modtagelse. At dette vigtige Værk, der skal tilvejebringe en sikker Forbindelse mellem to Der, som fra Arilds Tid have hørt sammen, men hvis Forbindelse nu ved et smalt Farvand meget besværes og til sine Tider saa godt som afbrydes, har en bethdelig offentlig Interesse, der navnlig finder sin Støtte deri, at det er en ikke ringe Deel af Danmarks Rige og af Danmarks Skattehære, som denne Foranstaltning vil komme tilgode, troer jeg ikke let vil kunne modsiges af Noget. Fremstridt i de offentlige Samsærdselsforhold have med Dette været en Hovedgjenstand for Regjeringens og Rigsdagens Omfarg i alle senere Aar, og som en anden Grund skal jeg, uden dog at lægge nogen afgjørende Vægt derpaa, nævne, da jeg troer, at Enhver i den Retning vil dele min Tølelse, at det maa være Rigsdagen kjær med Hensyn til Samsærdselsforholdene at kunne tilvejebringe et vigtigt Fremstridt netop for en Deel af Riget, som ikke blot nu, men rimeligviis i en lang Fremtid ikke vil kunne drages ind i Jernbanenettet, hvorpaa der vil blive anvendt overordentlig store Summer, som ikke directe vilde komme denne Deel af Landet tilgode. Ved Siden heraf har Sagen imidlertid ogsaa en communal Side; den har naturligviis nærmest og størst Interesse for de Paagjældende, og i den Henseende har Regjering og Rigsdag jo hidtil fulgt den Grundsætning, at hvor offentlige og private Interesfer mødes i Foretagender, som ere af større Omfang og Betydning, end at de kunne ventes at blive fyldestgjorte blot ved de Paagjældendes egne Kræfter, der forebræs, at de nærmest Paagjældende hde et Bidrag, der staaer